

UFO

Nr 2 1998

Allehanda

GOD JUL & GOTT NYTT ÅR

Medlemstidning för Enköping-Sala UFO-förening

UFO-ALLEHANDA

är Enköpings-Sala UFO-förenings medlemsblad som avser att ge medlemmarna aktuell information.

Medlemsbladet utges av föreningens styrelse och utkommer med tre nummer per år.

Vi har vår klubblokal i "den lilla röda stugan" vid korsningen E-18 - väg 55, eller Ullundakorset som det också kallas.

Medlemsavgiften i Enköpings-Sala UFO-förening kan inbetalas på föreningens postgirokonto 67 81 27-2

Adress:

Enköpings-Sala UFO-förening

Box 3050

745 03 ENKÖPING

Telefoner:

Föreningens lokal 0171-385 18

Ordförande Anita Andersson 0171-370 65

Sekreterare Mats Nilsson 0224-867 71, E-post: mats.nilsson@sala.mail.telia.com

För materialet ansvarar respektive författare.

Innehåll

Sidan 3	Einstein - atombombens skapare
Sidan 5	Även de gamla såg ut i rymden
Sidan 7	En nostalgisk tillbakablick
Sidan 8	Ivars spalt
Sidan 9	En annorlunda rapport
Sidan 10	Tankar och reflexioner
Sidan 11	UFO-spaning med radar
Sidan 12	Mystiska vrakspillror i rymden

Hej alla trogna läsare nu är det dags för en tidning igen. Det här är första gången som jag plitat ihop en tidning själv, med hjälp av Arnold, Ivar och Jörgen.

Jag efterlyser material redan nu till nästa tidning. Ibland är det trögt att få ihop så det räcker till en tidning. Skärpning.

Lördagen den 14 nov. fick jag in ett intressant UFO-fall från Skultuna-Ramnäs. En man med fru och dotter var på hemväg till Ramnäs och observerade då ett mycket starkt orange sken på ca. 100 m. Höjd över trädtopparna. Kan tyvärr inte säga så mycket mer då utredningen knappt är påbörjad. Kommer med mer information, kanske till nästa nr. Av UFO-Allehanda.

Vintern har gjort sig påmind och med den kommer alla helger med god mat och dryck. Vill därmed påminna om gröttfesten den 11/12 i Ulunda kl:19.00 Se annan plats i tidningen.

Slutar med att tillönska en riktig angenäm Julhelg.

GOD JUL och GOTT NYTT ÅR

0224-867 71

EINSTEIN ATOMBOMBENS SKAPARE

Av Mats Nilsson

De som är intresserade av astronomi, fysik, UFO och andra ämnen tangerande de lite mystiska och spännande kommer någon gång i kontakt med namnet Albert Einstein, relativitetsteorin eller den allmänna fältteorin.

Saker som redan på 50-talet engagerade min pojkhjärna och gör än idag.

Vi ska här nedan göra en kort presentation av Einstein och vad han stod för. Vem var han och vad har han och hans teorier betytt i det stora hela och för Dig och mig.

Albert Einstein föddes den 14 mars 1879 i staden Ulm i Tyskland. I övrigt är staden mest känd för sitt ännu i dag ålderdomliga utseende och "Muntern" en av Tysklands största och vackraste kyrkor i gotisk stil uppförd under 1370-talet. Den stod faktiskt inte helt klar för än under 1800-talet.

Alberts föräldrar var köpmannen Hermann och Pauline Einstein född Koch. I början av 1800-talet flyttade familjen till München där Albert gick i katolsk folkskola, (Luitpoldgymnasiet).

Som tolvåring läste Einstein om den grekiske matematikern Euklides som verkade i slutet av 300-talet f.Kr. och som redogjorde för den då kända matematiken samt byggde upp den grundläggande geometrin. Det gjorde ett starkt intryck på Albert och det var nog det som var startskottet till hans blivande karriär.

Einstein sökte 1895 till Tekniska Högskolan i Zürich Schweiz där han ämnade läsa teoretisk fysik men klarade inte inträdesproven. Året därpå gick det bättre och där läste han fram till år 1900. Samma år skrev han en uppsats på ett tema inom värmeledningsteorin.

Under hela sin uppväxt gick Einstein och grunnade på hur allt hade uppstått, universum, himlakropparnas rörelse, hastighet kontra massan.

För att finansiera sina studier arbetade Albert på patentverket i Bern. Samtidigt publicerar han arbeten i värmelära.

Albert gifter sig med en flicka han lärt känna i skolan och får en son, Hans Albert.

1905 ger han ut den första av minst tre utgåvor av relativitetsteorier. Detta är den speciella relativitetsteorin. (Ljuskvanthypotesen). Kort sagt, lagen om de rörliga kropparnas elektrodynamik. Eller det faktum att en ljusstråle visar exakt samma hastighet vare sig den mötande observatören följer med ljuset eller möter det. Einstein vill visa att det inte finns något som absolut rörelse. Albert blir också hedrad till doktor.

Dessa arbeten var det som gav Einstein berömmelse och 1911 började han arbeta på den allmänna relativitetsteorin. Den blev klar samt publicerad 1916.

1921 fick Einstein Nobelpriset i fysik, inte för relativitetsteorin utan för andra kvantteoretiska arbeten som inte hade direkt samband med relativitetsteorin.

Den speciella teorin grundar sig också på att energi och massa kan övergå i varandra. En ödesdiger kombination skulle det visa sig mer än trettio år senare när man från amerikanskt håll lyckades få uran att förintas så som materia och istället övergå till energi. Atombomben var ett faktum.

År 1943 lär något ha inträffat i USA som var en direkt följd av Einsteins experiment med elektromagnetismen.

Det var ett topphemligt projekt som gick under namnet **Philadelphiaexperimentet**. Platsen skulle ha varit Philadelphias flottbas i USA. Allt handlade om "teleportation".

Att förflytta ett eller flera föremål från en plats till en annan, utan nämnvärd inverkan av tid. I detta fall skulle man alltså försöka att förflytta ett fartyg från Philadelphia till hamnbasängen i Norfolk på några sekunder, mer än 300 km. Från Philadelphia.

Experimentet skulle ha skett under överhänseende av Albert Einstein som övervakade hela händelsen tillsammans med höga officerare vid flottan. Amerikanska flottans forskningscenter ONR, Office of Naval Research har hela tiden dementerat händelsen som en enda stor bluff. Nu finns det dock saker som är lite underliga i hela historien. Bland annat så har samtliga sidor i loggboken på det aktuella fartyget, USS Eldridge, rivits ur vad gäller den aktuella tiden då experimentet skulle ha ägt rum. Varför? Det och många andra frågetecken har aldrig blivit uträtade. Det har nu gått 55 år sedan experimentet skulle ha ägt rum och vi vet inte mer nu än då. Frågan kvarstår alltså, Var Einstein inblandad i ett experiment som ledde till en katastrof och tragedi för många då fler besättningsmän antingen blev tokiga eller plågsamt gick en säker död till mötes. Det fanns även dom som begick självmord efteråt. Beroende på att dom inte stod ut att leva med den fruktansvärda synen på näthinnan för resten av deras liv.

Enligt vad man tror om man nu ska spekulera så lyckades man förflytta fartyget USS Eldridge från Philadelphia till Norfolk och tillbaka igen på en

tidsrymd av ca 1 minut. Det fanns vittnen till hela händelsen på ett annat fartyg, S/S Andrew Furuseth, som stälvade fram ett stycke därifrån. Ombord på det fartyget fanns en man vars namn var Carlos Miguel Allende. En som det skulle visa sig senare en mycket egendomlig man bl.a. annat med stora kunskaper om UFO o.dyl. Allende avslöjade sina kunskaper för vetenskapsmannen Morris K. Jessup. Känd bl.a. för boken "UFO och Bibeln".

Vad man i alla fall vet är att fartyget USS Eldridge har existerat. Enligt dokumentarkv så sjösattes fartyget Newark, New Jersey den 25 juli 1943. Handelsfartyget S/S Andrew Furuseth sjösattes i oktober 1942 av Kaiser industries, Kalifornien. I maj 1943 mönstrade Carlos Miguel Allende på som matros efter att ha gått tre månaders sjömannsskola i New York.

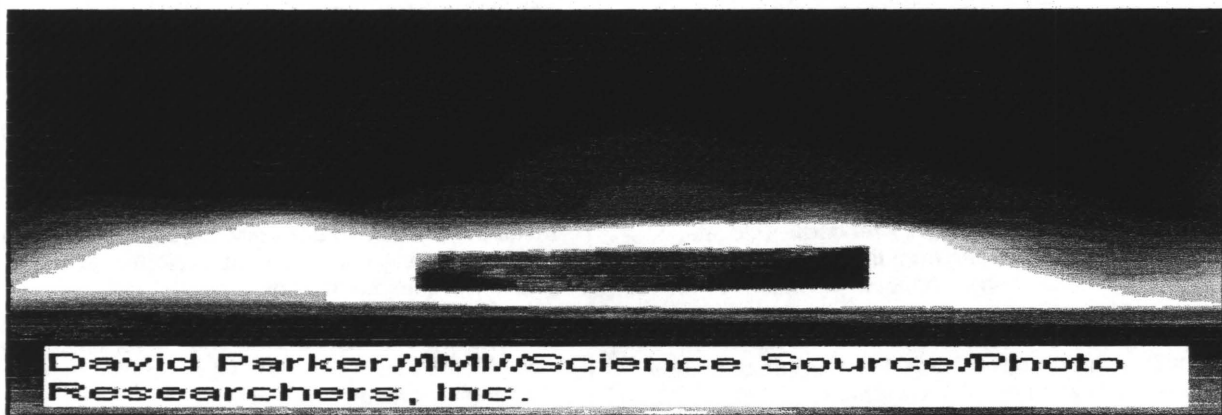
Den 5 januari 1951 såldes USS Eldridge till Grekland och döptes om till Leon. Allt enligt inte helt bekräftade uppgifter. Man är också av den meningen att man bortfört en hel del "hemlig utrustning från fartyget innan man sålde det. Den var nämligen registrerad som 1900 ton. Mot 1240 ton då den såldes vidare. Detta är också ett frågetecken än idag. Kommer vi någonsin att få svar..... Troligen inte.

För att återgå till personen Einstein så gjordes den första kedjereaktion den 6 december 1942. Med var den italienske atomfysikern **Enrico Fermi** 1901-1954. Han var verksam i USA och historiens främste i sitt slag.

Den första försökssprängningen med en atombomb gjordes den 16 juli 1945 vid Los Alamos. Och den togs i bruk som bekant den 6 augusti i Hiroshima.

Året efter, 1946 kom den Allmänna gravitationsteorin. 1952 arbetade Einstein på den så beryktade enhetliga fältteorin. Något som han avslutade och förstörde alla papper på. Vad hade han funnit. Var det något som mänskligheten inte var mogen för ännu? Var det kanske upphävandet av gravitationen. Ja det får vi aldrig veta. Den 18 april 1955 avlider Albert Einstein 76 år gammal.

Om man ska spekulera. Vad hade hänt, hur hade världen sett ut utan Albert Einstein? Hade vi haft förintelsevapen av sådan kraft och styrka att vi i dag kan förgöra hela jorden flera hundra gånger om? För att till sist citera författaren Josef Wagner. "Vad som är säkert är att namnet Albert Einstein tillhör det som historien inte kommer att förlora".

Bilden skall föreställa en liten cylindrisk magnet som svävar ovanför en kraftigt upphettad superledare. Superledaren är elektriskt nollställd vilket får till effekt att ej något motstånd existerar, svävar magneten. Kommer man en dag att kunna översätta detta fantastiska experiment till större enheter, farkoster typ UFO. Bildens dåliga kvalitet beror på att originalet är undermåligt i sig. Hämtat ur Enkarta, encyklopedin.

HAR VÄRLDENS SJU UNDERVERK VERKLIGEN EXISTERAT?

I ett kommande nummer av UFO-Allehandas ska vi i någon artikel titta på världens sju underverk och var dom var belägna samt sanningshalten i om några av dom verkligen har funnits. Därom tvistar de lärde.

Det är ju bara ett av dom som finns kvar i dag som ett levande bevis för att det i alla fall ligger någon sanning i det hela.

ÄVEN DE GAMLA SÅG UT I RYMDEN

På 2500 år, en blinkning i kosmos, har människornas världsbild förändrats många gånger. Från Anaximandros fritt svävande cylindrar på lika avstånd från allt över Keplers kuber och sfärer till dagens osäkerhet inför oändligheten. Mycket av funderingarna över universum har styrts av det religiösa tänkandet.

Arkeologiska fynd, muntliga traditioner och skrivna dokument från civilisationer som befunnit sig på stort geografiskt och tidsmässigt avstånd från varandra visar att de första försöken till en sammanhängande beskrivning av världsalltets byggnad, en kosmologi, nästan alltid utgår från att vad som kunde ses på himlavalvet var tecken från gudarna eller rent av gudarna själva.

I många kulturer förefaller man ha nöjt sig med en föga ingående beskrivning av himlakropparnas regelbundna rörelser ovanför våra huvuden. Jorden, människans hem, var den fasta punkten, fast, även om den hos en del folk antogs vila på en väldig ocean. Över den diskusliknande, skålformade eller fyrkantiga platta jorden välver sig så himmelskupan, i en del traditioner snurrande tillsammans med sol, måne och planeter. I andra, stilla bildande ett tak genom vilket guden eller gudarna kunde släppa ned regn och snö. Kosmologiska förklaringar av detta slag finner vi hos hebreerna under gammaltestamentlig tid, hos kineserna åtskilliga århundraden före Kristus och hos mayafolket på 700-talet e.Kr.

Men för Anaximandros, en av de nyfikna, rationella och empiriskt lagda grekiska naturfilosoferna som verkade i Miletos på Mindre Asiens kust under 500-talet f.Kr. var det inte självklart att jorden måste vila på något och inte heller att himlakropparna var gudar.

PYTHAGORAS

Borta i Syditalien, i den religiös-mystiska matematikskolan som grundades av Pythagoras hävdar man något halvsekel senare att jorden, liksom de övriga himlakropparna, måste vara klotformiga, en uppfattning som sedan aldrig tappades bort bland astronomiska intresserade personer. Troligen grundade sig inte pythagoréernas idé på observationer - himlakropparna, menade man, var gudomliga. Eftersom klotet och cirkeln är de förmämsta, de "högsta" geometriska figurena, så måste jorden, solen, och planeterna vara klotformiga och alla, utom jorden, måste röra sig i perfekta cirklar. Ganska snart kunde grekiska astronomer och matematiker visa att pythagoréerna hade rätt vad gällde jordens, månens och solens klotform, främst genom iakttagelser av sol- och månförmörkelser. De band sig också vid den matematisk-religiösa tes om de perfekta cirkelbanorna, något som skulle förorsaka stora svårigheter under de följande två århundradena.

Denna tanke, liksom de mera "självklara", att jorden vilar stilla i universums absoluta centrum kom att bli

grunden för de astronomiska spekulationerna under hela antiken och medeltiden.

Hos alla västerländska astronomer fram till 1400-talet möter vi dessa tankar parade med föreställningar om att den yttersta sfären, vid vilken fixstjärnorna var fästade, var världsalltets yttersta gräns - utanför fanns hos dom kristna, änglamas och Guds boning och sedan ingenting.

ARISTOTELSE OCH PTOLEMAIOS

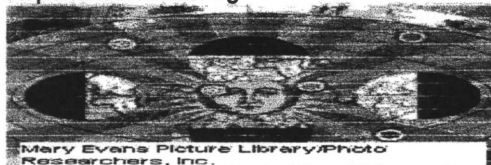
Aristoteles' kosmologi var fysik, i den meningen att han tänkte sig himlakropparna fästade vid kristallsfärer. Dessa bestod av "quinta essentia", det femte elementet, som inte fanns på jorden. Något tomrum kunde inte existera, utan de ogenomträngliga, genomskinliga, absolut glatta sfärerna låg an direkt mot varandra - världsalltet var ett väldigt perfekt maskineri.

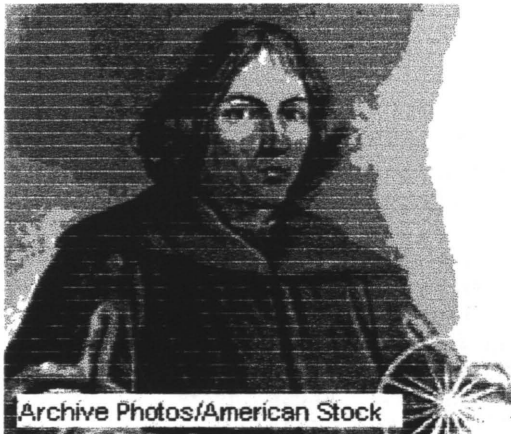
Men astronomer på Rhodos och i Alexandria var inte nöjda med den aristoteliska förklaringen. Deras allt noggrannare observationer visade att de 54 sfärerna Aristoteles hade räknat med för att beskriva solens, månens och planeternas rörelse inte räckte till.

Utan att frånga den heliga cirkeln började de laborera med andra teorier, som baserades på matematiska beräkningar. Därmed skapades den definitiva antika astronomiska världsbilden, slutgiltigt beskriven i Ptolemaios synnerligen inflytelserika almagest.

När man i västerlandet återknöt kontakten med den antika litteraturen på 1100- och 1200-talet väcktes också de astronomiska kunskaperna till liv. Ptolemaios' beräkningar tillfredsställde dem som sökte en matematisk förklaring av himlakropparnas rörelse, den enklare aristoteliska bilden av ett absolut koncentriskt, fysiskt universum räckte gott för dem som inte hade astronomin som specialintresse.

Vissa försökte att kombinera de två systemen gjordes, vilket gav upphov till invecklade och komplicerade kosmologiska modeller. Men i och med att kunskaperna i matematik ökade upptäckte man att det ptolemaiska systemet var behäftat med brister, och att de många cirkelbanas banor måste korrigeras, eller att det blev nödvändigt att införa allt fler hjälpcirklar. Egentligen var det mot just det Kopernikus vände sig.

Archive Photos/American Stock

Nicolaus Copernicus

Han visade bl.a. att planetbanorna var elliptiska.

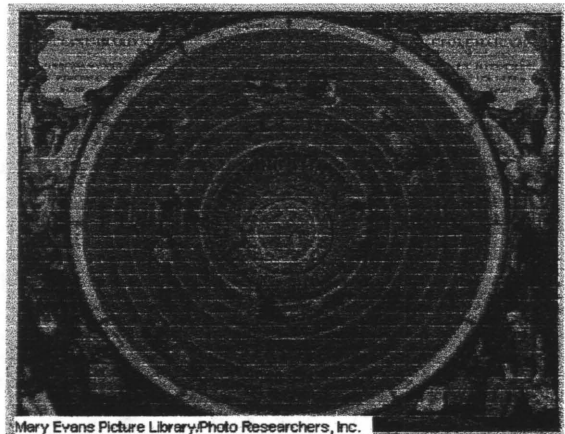
NICOLAUS KOPERNICUS (1571-1630)

Den tillbakadragne Nicolaus Kopernikus hade inget revolutionärt syfte med sin, efter lång övertalning publicerade teori. Genom att anta att jorden rörde sig kring sin axel på ett dygn och tillsammans med de övriga planeterna kretsade kring solen, blev, sade han, hela systemet enklare och vackrare. Han behöll hela Ptolemaios arsenal av cirklar, han behöll också fixstjärnesfären, även om han ökade avståndet mellan den och jorden avsevärt.

Vilken än Kopernikus' avsikt hade varit så fanns det ändå sprängstoff i hans idé, vilket ju Galilei långt senare skulle få erfara. Under de första femtio åren efter publicerandet av De Revolutionibus Orbium Coelestium år 1543 var intresset för den koperniska teorin svalt.

TYCHO BRAHE (1546-1601)

1500-Talets största astronom var inte övertygad om att den koperniska modellen var den rätta, utan kom med ett eget förslag. Det gick ut på att jorden var centrum för månens och solens cirkelbanor och att solen rör sig kring jorden på 24 timmar och är centrum för de övriga planeternas banor.

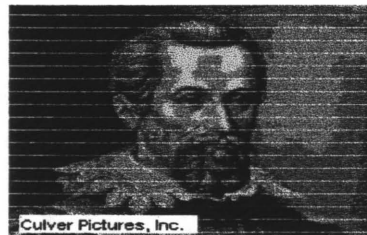
Mary Evans Picture Library/Photo Researchers, Inc.

Den ptolemaiska världsbilden hämtat ur Encarta Encyklopedin 1998

Ett liknande "blandat", geoheliocentriskt, system hade Herakleides från Pontos ca. 388 - 315 f.Kr. lagt fram, men han menade att jorden rör sig kring sin axel på 24 timmar och att solen är centrum för Merkurius och Venus banor.

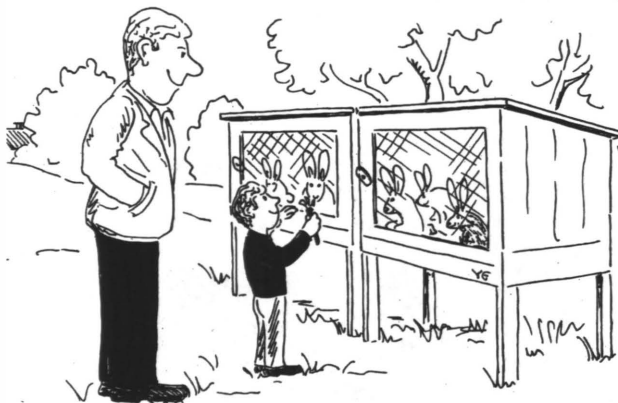
RENÉ DESCARTES (1596-1650)

Presenterade den sista stora sammanhängande kosmologin före Newton. Hans och Galileies studier av rörelsen kom att bilda en viktig grundval för Newton, medan hans teori om virvlarna och hans vägran att gå med på att det kan existera ett tomrum blev en av orsakerna till att Newton började arbeta med sin beskrivning av världsalltets byggnad.

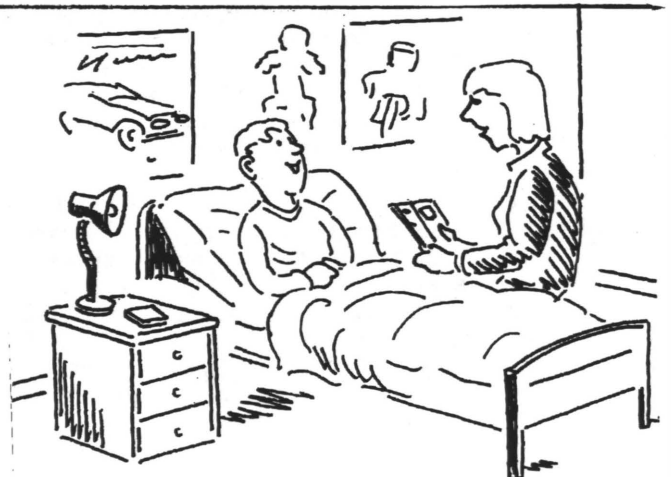

Culver Pictures, Inc.

En av de första vetenskapsmän som offentligt tog Kopernikus i försvar var Johannes Kepler.

- Pappa, varför har kaninerna roligare än vi människor?
- Därför att det finns fler kaniner än människor.
- Varför finns det fler kaniner än människor?
- Därför att kaninerna har roligare...!

- Mamma, börjar alla sagor med "det var en gång...?"
- Nej min son. Där finns också en del som börjar med "Jag måste nog jobba över på kontoret i kväll!"

EN NOSTALGISK TILLBAKABLICK

Enköping-Sala UFO-förenings Kassör, Ivar Karlsson kom till mig en onsdagskväll med ett par dokument han hittat i sin samling.

Det ena var en affisch angående ett föredrag och det andra var en verksamhetsberättelse.

Affischen beskriver ett föredrag måndagen den 10 oktober i Korsängsskolan. Tyvärr finns inte året angivet. Är det någon som med säkerhet vet att han/hon var där så hör av er och berätta vilket år det var.

Föredragshållaren var dåvarande ordförande i UFO-Sverige Thorvald Berthelsen.

Det andra var som sagt en verksamhetsberättelse för året 1976.

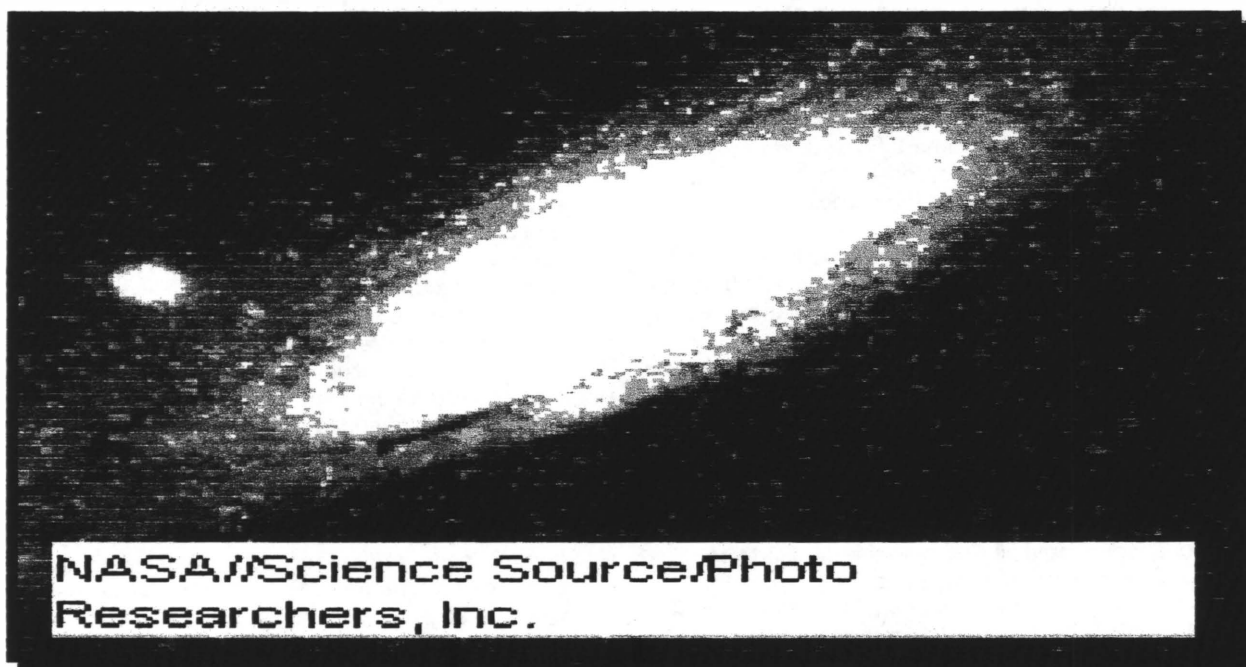
För att fräscha upp minnet på veteranerna och upplysa de nyast tillkomna medlemmarna så bildades Enköpings UFO-förening den 15 augusti 1976. I dåvarande styrelsen fanns bl.a. Aaro Laine, Birgitta Andersson, som jag för resten träffade för ett par veckor sedan av en händelse. Och sist men inte minst Ivar

Karlsson. En som alla vet, en man som är omöjlig att bli av med. Tack och lov får jag tillägga eftersom Ivar är ansvarig för det ekonomiska i föreningen, en syssla som han sköter med all heder. Jag vet jag har själv varit revisor ett antal år.

På tal om ekonomin så fanns det helt riktigt en ekonomisk rapport med i verksamhetsberättelsen.

Den uppgav att det första året hade kommit in 320,40, och utgifterna låg på 189,35.

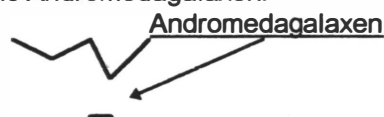
Kvar i kassan var det alltså vid årets slut hela summan av 131,05. Nu var ju det första verksamhetsåret endast 4 månader så det var inte illa.

VÅR NÄRMASTE GRANNE I RYMDEN

Andromedagalaxen, vår närmaste granne i rymden och samtidigt det objekt som ligger längst bort av alla som går att ses med blotta ögat. Andromeda ligger 2.2 miljoner ljusår från vår galax Vintergatan. Om ni går ut en klar natt nu i vinter så har ni stor chans att se Andromeda. Hur finner jag den? Leta reda på **Cassiopeja**. Ser ut som ett W (dubbelve). Ta spetsen på det högra v't, gå från en tänkt linje som delar ett v till spetsen. Gå sedan lika långt från spetsen. Där finns Andromedagalaxen.

Märk: Det får inte finnas några som helst gatubelysning i närheten.

IVARS SPALT

Nu är det dags att förbereda oss för julfesten, och Ni kommer väl då den 11/12 kl. 19.00. Ta då med ett paket och känn er välkomna, Iréne kokar gröten. Den här gången skall jag berätta om min vecka i Idre fjäll.

Lördagen den 12/9 startade vi från Eskilstuna, vi var ca. 40 personer. Efter framkomsten till stugan som vi hyrde, packades personliga tillhörigheter upp. På kvällen dansade vi till ett musikgäng som hade namnet Lundbergs. I pausen var jag på toa, och när jag stod och tvättade mina händer, fanns två killar till där och gjorde sina lättare behov. Plötslig började den ena killen prata, jag trodde han talade med den andra killen, men då sa han att han pratade med mig. Det visade sig att killen var orkesterledaren Peter som spelade i bandet. Han berättade att han hade inspelningsstudio och hoppade in i olika band. Han sa vidare att han var kompis med Sören Rydgren (dragspelaren). Jag kunde då inte vara sämre, och berättade att Birgit (Rock-Olga) var min låtsassyster. När orkestern igen började spela, sa han till publiken att han hade träffat en kändis, vilket gjorde att jag växte lite grann.

På söndagen regnade det, men då bowlade vi och gjorde besök i present-shopen. På kvällen spelade vi Alfa-Pet. Måndagen bjöd på vackert väder, då spelade vi minigolf två gånger. Jag slog dem alla och gick runt på 39 slag (rekord för mig). Gick en tipsrunda och upp till fåbovallen där vi träffade en mycket trevlig kille som bar namnet Lars-Peter Hielle, vars mor var biodlare i Mora.

På kvällen for vi ned till Idre samhälle och besökte ett museum och loppmarknad. Föreståndaren, en som hade namnet Gunnar Bergström, var en riktig pratmakare. Han var också föreståndare för konsumbutikerna där.

Tisdagen var det dags för vandring på Nipfjället och att prova den konstiga backen som gör, att när man står nere i backen med bilen och man slår av motorn, rullar bilen själv uppför.

På kvällen var det Tunaforsskväll, då spelade jag underhållning tillsammans med min bror Nisse och en dam som heter Anna-Greta. En speciell gäst var inbjuden, kriminalaren Bengt Edgren (80 år) med fru. Han berättade hur de hjälpte normännen fly till Sverige under kriget. För detta fick de en fin utmärkelse av norska staten.

På onsdagen for vi till Burusjön där det bjöds på tävlingar och korvgrillning. Nisse och jag spelade underhållning. På eftermiddagen bowlade vi och på kvällen var det dans, musiken var då bandspelare. På torsdagen åkte vi till Klingens vattenfall som ligger 8 km från Idre samhälle, en fantastisk upplevelse. Jag, tillsammans med en dam, spelade sedan minigolf i störtregn, gick Bingotur och till fåbovallen där jag köpte hemkärnat smör som tillverkades på fåboden.

På fredagen besökte vi en fåbod som hade namnet Fjätervålen. Där hade kompiserna Bengt Hultgren varit och tältat för 50 år sedan. Därifrån kunde vi se Sveriges största slalombacke. Färden gick vidare till en liftanläggning. Där fick vi tips om att åka till

Sveriges vackraste plats, Stora Harundsjön, en orörd natur med tallar som var flera hundra år gamla. Där pågick älgjakt och vi hörde flera skott. Sveriges gamar, korporna, seglade i massor över oss.

Färden fortsatte sen till ett brett stort vattenfall. På bron däröver stod jag tillsammans med en vacker dam som blev lyrisk och sa följande: -"Jag skulle vilja sitta där vid kanten på vattenfallet och lyssna på näcken, och då skulle jag vilja att näcken var du". Gissa om jag då blev röd.

På kvällen var det spelmansstämma på hotellet. Vi kom dit ganska sent med våra instrument och det slutade med att vi hamnade i källaren till hotellet, tillsammans med två damer och två killar.

Eftermiddagen var Frost, och det visade sig att det var de som hade fabriken som gör moraknivar. De berättade för mig att en av damerna startat en syjunta i Mora för många år sedan och alla där spelade dragspel. Den damen berättade att hon spelat dragspel sen hon var fyra år och ofta haft Kalle Jularbo som gäst i sitt hem. Moragänget kallade sig för "Dragspelskullorna med comp" och har varit med i caféprogrammet på TV. De var uppbokade hela detta år och en bit in på nästa.

Vi spelade tillsammans till klockan ett på natten och massor av folk kom och lyssnade på oss. Vakterna sa att det var skönt att höra riktig musik och slippa gnisslet från fioler och nyckelharpor där uppe. På lördagen, efter att vi städat vår stuga, åkte vi hem. Efter Älvdalen ligger ett kafé och utanför går en liten bäck. Vid bäcken finns älgar, björnar, gubbar på jaktpass, gubbar som metar, fåglar, träd m m, - allt gjutet i betong.

När jag kom hem till min lägenhet i Fanna, var det sjö över hela golvet i badrummet och hallen. Därför bor jag nu i en evakueringslägenhet i Romberga. Inte så roligt då det finns risk för åverkan på min bil som står på parkeringsplatsen. Men allt skall väl ordna sig så småningom.

Jag har aviserat om min avgång som kassör i vår förening. Kassör har jag varit sedan år 1976 och det är nog på tiden att det blir en ny. Jag har också sagt upp mig som ordförande i biodlarföreningen, och som vice ordförande i J.P Johansson-sällskapet. Orsaken är att jag tillsammans med min bror skall vidareutveckla ett företag i Eskilstuna. Sedan skall jag resa runt och demonstrera Combi-sågen åt mina brorsöner.

Om jag skall återgå till vår förening, så tror jag att jag haft "Ivars spalt" med i varje UFO-Allehandas sedan Arnold började med den. Och om jag får, kan jag fortsätta med det och även sköta lotteriverksamheten. Jag hoppas att ni förstår mitt beslut. Till slut vill jag tacka för kassörförtroendet och önska den nya kassören lycka till och önska alla UFO-ister en God jul och ett Gott Nytt År.

Ivar

EN ANNORLUNDA RAPPORT

Jag hade tänkt att kalla det här för en annorlunda UFO-rapport, en rapport som så småningom kom av sig alldeles. Det hände 1987 strax söder om Enköping. En observatör ringde mig en dag och berättade vad hon hade varit med om. Jag tog då min moped och åkte ut, våren stod i sin allra skiraste grönska. Kom fram till en villa som omgärdades utav en syrenhäck på två sidor. Bland annat gick det en rätt hög häck ut mot vägen, och på kortsidan fanns det också en likadan syrenhäck. Trädgården sluttade sen lite neråt, man kan säga åt öster.

Ja, - vad var det nu som hon hade sett? Det hade börjat något år tidigare. Observatören hade gjort en iakttagelse en kväll då hon kom hem från sitt arbete. Ett ljussken i ett träd och ljusskenet fanns kvar i trädet en bra stund. Trädet dog året därpå, stubben vittnade fortfarande om att det hade stått ett träd där. Det var egentligen så det började. Året därpå, det var 1987, blev hon en morgon varse en bränd, cirkelrund ring i trädgården. Den var cirka 8 meter i diameter, vill jag minnas. Det hade skadat buskar, träd och gräsmatta, en ganska tydligt avgränsad rund cirkel. I ena kanten på cirkeln stod det en grill och för övrigt syntes det inga märken utav något slag. Just vegetationen, blad och buskar, det var brunt, hängde liksom. Såg ut som det varit utsatt för hög värme eller dylikt. Vi diskuterade det här ganska ingående och länge, och jag beslutade mig för att jag skulle ta jordprover på stället. Tog prover på tre olika ställen. Jordprovena skickades till Arne Groth som tidigare hade jobbet på FOA och var väl förtrogen med analyser av olika slag.

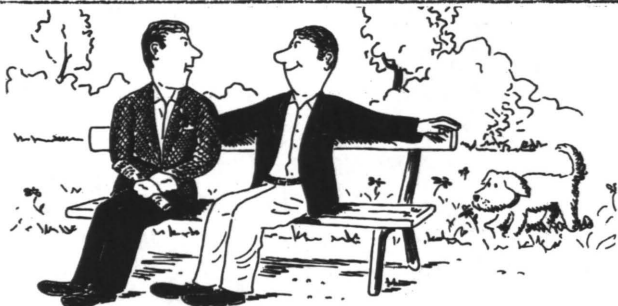
Det tog väldigt lång tid innan jag fick något besked från Groth, men under tiden gjordes flera besök hos observatören. Jag knackade dörr hos tre av de närmaste grannarna. Ingen visste någon ting, ingen hade hört någon ting. Så småningom erinrade sig observatören, att kvällen innan den här cirkeln upptäcktes, hade hon hört ett buller och hade då gått upp på vinden för att kolla om det möjligen kunde vara någon ting däruppe, men det fanns inget. Vid förhöret av den närmaste grannen, erinrade han sig att han hade hört åskan den natten. Ett par gånger hade han hört den, för övrigt ingen ting. Han visste ingen ting. Jag ringde Groth, och han hade faktiskt slarvat bort mina jordprover som jag hade skickat i tre olika burkar. Men han ville då att jag skulle skicka nya. Så det blev en resa till och att påta i jorden och skicka. Vi skickade då också med bladprover och gräsprover. Det skulle dröja länge till, innan jag fick något besked.

Så småningom fick jag ett besked från Groth att jordprovena innehöll petroleum. Man skulle nästan kunna tro att det fanns en oljekälla på ort och ställe, men så var det inte. Ja, - det var verkligen

förbryllande. Petroleum, - det var konstigt. Och en cirkelrund ring, uppbränt gräs och buskar. Vad gör man? Ingen ting kunde göras. Jag fotograferade hela klabbet. Men ingen ting kunde man få fram av vad som verkligen hänt.

Det blev flera resor och förhör med observatören, men någon ting ytterligare kom inte fram. Jo, - det kom fram en sak. Jag nämnde inte inledningsvis att det hade stått en gräsklippare på gräsmattan vid ena kanten av den. Gräsmattan var cirka 40 m² i fyrkant, och sluttade ner mot trädgården. Cirkeln tog upp nästan hela gräsmattan, och lite ner i slutningen också. Det fanns även blommor där i slutningen, som också de var förstörda. Nåja, - den där gräsklipparen. Observatören erinrade sig att hon vid ett tillfälle hade tankat över gräsklipparen och hon visade var den hade stått. Och mycket riktigt, - där var det en skada på gräset, fast det var mycket mera koncentrerat på ett begränsat fält. Ja, - man kan säga att man hade kört fast riktigt ordentligt. Vad hade hänt? Jag konfererade med dåtidens rapportcentral, Gudrun tror jag, och så småningom kom vi överens om, att i det skick rapporten fanns då, var det knappast en UFO-rapport och vi funderade på om vi skulle ta upp den över huvud taget. Men jag hade ju redan skrivit en hel del saker om den redan vid det tillfället. Jag vill minnas att rapporten aldrig bokfördes någon gång på rapportcentralen.

Så småningom kom jag väl till vissa insikter om vad som kunde ha hänt. Genom förhör med grannar och observatören själv, så kom jag till det resultatet att någon eller några hade drivit med observatören. Det hade, som jag tror själv, helt enkelt stått någon med en flaska bensin innanför syrenhäcken, skruvat av kapsylen och kastat ut bensinen i en cirkel. Det är vad jag tror har inträffat. Jag framförde också den teorin till observatören, som dock inte ville acceptera det. Men jag tror fortfarande än i dag, när jag tänker på det här fallet, att det var ett busstreck helt enkelt. Och den tidigare observationen i trädet hade säkert bidragit, för enligt underrättelserna om trädet, skulle det ha varit en uppenbarelse. Men varför dog trädet? Ja frågetecknen är många, vi lär väl aldrig få klarhet i vad som hände den där majnatten.

- Ibland blir man riktigt rädd för att äta på sådana där självserveringar. I går var jag på en och då skrek den där killen som stod bakom disken: Två kycklingar ... en lever ...!

- Vilken är din älsklingsfärg?
- Rött!
- Varför det?
- Grönt då?

NÅGRA TANKAR OCH REFLEKTIONER OM SOMMAREN SOM GÅTT

Eller den senaste regnperioden, kan man också säga. Jämmer och elände, - det har väl inte bara varit negativa saker. Men vi skall gå på tråkigheterna först, och det är med gräsklippningen i Ulunda. Gräsklipparen går sönder, regnet vräker ner, gräset växer och växer, och där står vi då utan gräsklippare. När vi så får igång gräsklipparen är gräset för långt för att kunna klippas. På den vägen är det fortfarande.

Men det har ju inte bara varit negativa saker. De årligen förekommande grillpartyna vi brukar ha, höll så när på att regna inne även dom. Men vi hade tur, vi fick till slut en kväll i alla fall. Men normalt brukar det röra sig om flera kvällar. Ytterligare en positiv sak som hände denna tråkiga sommar, det är att vi fick ett lass grus i alla fall, som vi hade tigt och bett kommunen om. Grusplanen höll ju på att växa igen faktiskt, och bli en gräsvall i stället för grusplan. Nåja, - gruset kom dit och jag får tacka Jörgen som på egen hand spred omkring detta grus, och som kanske kan barga för att vi slipper allt för mycket grönfoder i gruset nästa sommar. Jag pratade alldeles nyss om gräsklippning. Jag kom att minnas sist jag pratade om gräsklippning. Det var inte i den här tidningen, det var i UFO-Sveriges tidning, den lokala tidningen vi gjorde en gång i tiden. Där höll jag på att göra mig väldigt osams med en person, bara för att jag talade om gräs-klippning. Men det är väl preskriberat i dag, det är 14-15 år sedan. Mycket har hänt sedan dess. Men trots det dåliga vädret, så har i alla fall onsdagskvällarna varit flitigt besökta. Jag tror knappast det varit någon kväll som det inte varit någon där, jag kan inte erinra mig någon. Ja, - möjligen en kväll då jag inte själv var där. Jag befann mig på Gotland i strålende sol, och det var väl sommar, för mig åtminstone. Ja det är snart ett år nu, sedan vi slog oss samman med Sala UFO-förening, som hittills bara har varit positivt. Det ryktas redan nu om en ny samman-slagning. Köpings UFO-förening har framkastat förslag om att gå samman med Enköping-Sala UFO-förening. Och jag tänker då just på Köpings UFO-förening, som bör vara äldre än vår egen, som är 22 år gammal. Köping bör vara 24-25 år. När vi gick samman med Sala, så diskuterade vi då namnbyte, vi talade om Mälardalens UFO-förening. Kanske kan det bli en realitet i framtiden. Vi får se vid årsskiftet om det kommer några nya signaler från Köping.

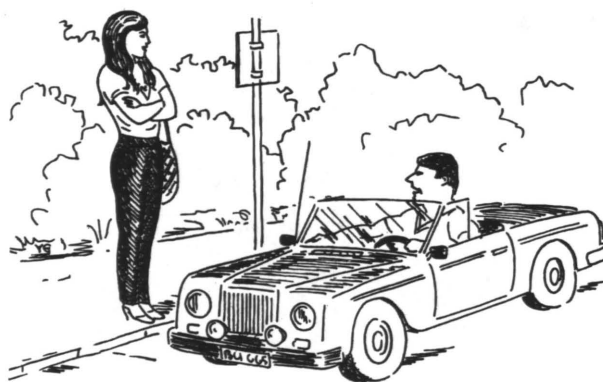
Det har ju blivit allt svårare att aktivera en sån här förening. UFO-rapporterna lär vara färre än vanligt. Eller är det bara allmänheten som har ledsnat på oss, och tycker att det händer i alla fall ingen ting. Så det spelar ingen roll om vi rapporterar eller inte, det vi ser. Kan det möjligen vara så?

Ja här kommer det i alla fall att hända någon ting de kommande månaderna. Det är ju årets stora familjefest, grötfesten eller Luciafesten, som det också brukar vara.

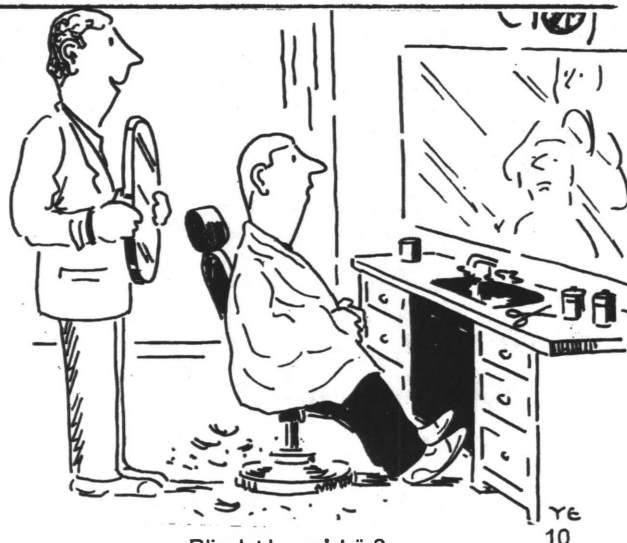
Vi förhandlar för närvarande med Luciafacket, för att få dom att ställa upp med personal för en Lucia tablå. Vi har ju genom åren blivit bortskämda med det, och vi skall väl försöka att klara förhandlingarna även detta år.

När jag tänker på just grötfest, så har det varit en mycket gammal tradition i Sverige. Jag minns min far berättade, jag var inte gammal då. Han berättade i alla fall att man hade faktiskt grötfester till jularna ute i byarna. Det var inte alls ovanligt att man samlades kring en gröttallrik. Och jag vet att det har förekommit i en del organisationer långt senare också. Det fanns någon förening till här i stan som bestod sig med grötfest, men jag har faktiskt glömt vilken det var. För övrigt tror jag att vi är ganska ensamma om det.

Jag har ett minne av en grötfest vi hade 1983-84. Vi hade då med en kille från Stockholms UFO-förening, som vi hade bjudit. Han kom hit och trodde bara att det rörde sig om något sammanträde eller något. Och när han så fick se vad vi höll på med, - vi hade ju många barn med på den tiden. Köket var dekorerat som en skog med en tomte mitt i det hela och en kokande grötkastrull. Ja, - han var helt chockad av vad han hade ramlat in i, hade aldrig kunnat tänka sig något dylikt. Det var roligt. Vi kan ju fortsätta att drömma om ytterligare sådana grötfester, som på så spontant sätt låter sig omtalas.

- Hejsan Pinglan, jag ska också söderut.
- Fint, ta med några apelsiner när du kommer tillbaka.

- Blir det bra så här?
- Nej tack, inte fullt så kort.

UFO-SPANING MED RADAR

Om man ser ett UFO på himlen och inte vet om det är ett verkligt föremål eller något man inbillar sig, kan man avgöra den frågan med hjälp av radar. En radaranläggning "ser" föremål med hjälp av radarvågor i stället för ljus.

Om vi lyser på ett föremål med en ficklampa när det är mörkt, sänder lampan ut ljusvågor mot föremålet. Ljusvågorna studsar mot föremålet och återvänder till våra ögon. På så sätt kan vi se föremålet i mörker. Radarn sänder ut radarvågor som studsar mot olika föremål, och de vågor som studsar tillbaka kallas radarekon, och de kan projiceras på en skärm som liknar en TV-skärm. Då kan vi se olika föremål, till exempel flygplan, som prickar på radarskärmen. De flesta stora flygplan och nästan alla militära flygplan är utrustade med radaranläggningar för att de skall kunna upptäcka andra flygplan i närheten, även om det är mörkt eller dålig sikt.

En natt år 1957 befann sig ett amerikanskt militärplan på väg in mot fastlandet efter en flygning över Mexikanska golfen. När planet närmade sig kusten fick navigatören plötsligt se ett nytt eko på radarskärmen. Det såg ut som om ett främmande föremål följde efter flygplanet. Några minuter senare fick piloten syn på vad som verkade vara ett annat flygplans landningsljus, som närmade sig i riktning mot dem. Andrepiloten såg också ljusen, men båda förarna lade märke till att det inte syntes något ljus från de röda, vita och gröna navigationsljusen som alla flygplan måste ha tända på natten. Plötsligt svepte de vita ljusen förbi dem och försvann. Radarn visade att det främmande föremålet nu flög framför dem. Eftersom militärplanet närmade sig

flygbasen i Duncanville i Texas, anropade piloten basens kontrolltorn och frågade om de kunde se något ovanligt på sin radar. Tornet bekräftade att ett oidentifierat flygande föremål befann sig på samma kurs som militärplanet och flög framför det. Piloten tog nu upp jakten på föremålet. Ibland kunde han se ett starkt ljussken från föremålet, men när han försökte komma i kapp det försvann ljusskenet. Militärplanet fortsatte att följa efter föremålet ända tills det måste landa på grund av bränslebrist.

När flygvapnet senare undersökte mysteriet, upptäckte man att två passagerarplan varit nära att kollidera i lufttrummet över Texas just den natten. Undersökningskommisionen förklarade att det kunde ha varit orsaken till de oväntade radarekona och ljusen. Det var ingen särskild trovärdig förklaring, och den fick många personer att säga att flygvapnet inte berättar hela sanningen om det äventyret. Antagligen kommer man aldrig att kunna förklara den här händelsen.

Översättning: Jörgen Granlie

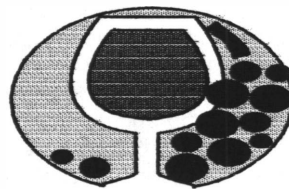
Källa: "UFO Oidentifierade flygande föremål" av Peter Ryan

STOR LUCIA- OCH GRÖTFEST I ULUNDA

Ja, - lördagen den 12 december klockan sju samlas vi åter i Ulundalokalen till vår sedvanliga gröt-, jul- och Luciafest. Vi samlas klockan 19 i lokalen, som förhoppningsvis är julpyntad och doftar glögg och julgröt. Någon gång under kvällen hoppas vi så på ett besök av årets Lucior och tomtar. Vidare så roar vi oss med blåsrörsskytte igen. Det var visst uppskattat bland dom yngre. Det kommer även i år att gälla, att pricka baken på jultomten med så många träffar som möjligt. Dom som har fått de flesta träffarna kommer givetvis att belönas. Vidare blir det paketauktion, så vi ber er att ta med ett eller flera paket till auktionen. Julen är ju paketens tid. Och varför kan man inte köpa ett bra julpaket och i sin tur ge bort som julkapp. Och som vanligt

vidhäftas de här paketen man ropar in med en gratislott också, där man kan vinna skapliga priser. Som man också kan utnyttja som julpresenter. Vi hälsar därför alla läsare hjärtligt välkomna till årets stora händelse. Tag gärna med någon bekant. Man behöver inte vara medlem förstås, för att komma med och ha lite roligt en kväll. Och till alla grannföreningar som får det här bladet, ni är också givetvis inbjudna med representanter, det är bara att komma.

Och du! - Vi bjuder på gröt, glögg och kaffe. Vad mera kan man begära? Barn som kommer med får naturligtvis en gottpåse även i år. Till en trevlig kväll hälsar vi alltså välkomna.

MYSTISKA VRAKSPILLROR I RYMDEN

Vrakdelar av ett rymdskepp från en annan planet i omloppsbana kring jorden - och som möjligen innehåller kropparna av utomjordingar. Det var det förbryllande påståendet från ryska forskare, som skapade förstasidesrubriker i tidningarna 1979. Följande berättelse är hämtad ur boken "The Worlds Greatest UFO Mysteries".

Den ryska astrofysikern, professor Sergei Boshich avslöjade att forskare först hittade vrakdelarna svävande i en bana 2300 kilometer över jorden på 60-talet. De identifierade tio delar av spillrorna och två av dessa mätte omkring 30 meter tvärs över. Delarna gick i banor som avvek endast lite från varandra. Forskarna matade in data om delarnas banor i en kraftfull dator för att kunna gå bakåt i tiden och försöka ta reda på delarnas ålder.

- Vi fann att delarnas banor sammanföll i en gemensam punkt på en och samma dag - den 18 december 1955. Det hade uppenbarligen varit en mycket kraftig explosion. Mänsklighetens första föremål i omloppsbana kring jorden kom inte förrän 1957.

En annan högt uppsatt rysk astrofysiker, professor Aleksander Kazantsev, berättade att de två stora delarna gav en ide om formen och storleken på farkosten.

- Dess storlek tyder på att det var åtminstone 60 meter långt och 30 meter brett. Det hade små kupoler med antenner för kommunikation och fönster.

- Vi antar att det var flera våningar högt, sannolikt fem, och vi tror att det fortfarande finns kroppar kvar efter främlingar ombord.

Fysikern Dr. Vladimir Azhazha förkastade tanken på att spillrorna kunde vara brottstycken från en meteor.

- Meteoror går inte i omloppsbana, sade han. De rusar planlöst, snabbt och oregelbundet omkring i rymden. Och de exploderar inte spontant.

- Alla bevisen vi har samlat under de senaste tio åren pekar på en sak - en förstörd främmande farkost. Den måste innehålla hemligheter som vi inte kunnat drömma om.

Den ryska geologen professor Aleksei Zolotov, som är specialist på explosioner, tillägger:

- Vrakdelarna kan inte härröra från en rymdfarkost från jorden. Explosionen inträffade två år innan vi skickade upp världens första satellit, Sputnik I.

- En räddningsoperation borde sättas igång. Farkosten, eller det som är kvar av den, skulle kunna återställas här på jorden. Det skulle kunna bli till stort gagn för mänskligheten".

Framträdande amerikanska forskare var till en början häpnad, men blev sedan entusiastiska över dessa avslöjanden. Dr. Henry Monteith, en fysiker som arbetade med topphemlig kärnforskning vid Sancia Laboratories i New Mexiko, sade att bevisen gjorde ytterligare undersökningar berättigade.

- Det förefaller som om ryssarna gjort en gedigen utredning, tillade han. Det är mycket spännande - vi kunde även skicka upp en rymdskytte. Om det är en utomjordisk rymdfarkost, skulle det vara århundradets upptäckt. Det skulle slutligen bevisa existensen av liv i andra delar av rymden.

Dr. Myran Malkin, chef för avdelningen i rymdteknologi för NASAs rymdskytte, sade:

- Vi skulle överväga ett förenat bärgningsförsök, i fall ryssarna tog kontakt med oss.

Kärnfysikern Stanton Fridman sade: - Om vi kunde bärga brottstyckena finns det en möjlighet för att kunde sätta ihop delarna igen.

Den brittiska reaktionen var mycket försiktigare.

Rymdforskaren Dr. Desmond King-Hele vid The Royal Aircraft Establishment i Farnborough, sade:

- Det finns över 4000 skrotdelar som kretsar i banor kring jorden. Varje del har ett katalognummer för att kunna identifieras. Vi skulle gärna vilja veta vilka katalognummer dessa delar har. Det är möjligt att datera vrakspillror efter ett större antal observationer.

- I likhet med amerikanerna, skulle vi vara intresserade av att titta på detta, om ryssarna gjorde informationen tillgänglig".

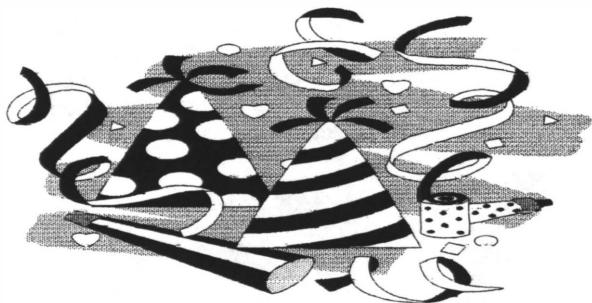
Den amerikanska fysikern William Corliss drog sig till minnes en artikel skriven av astronomen John Bagby i den amerikanska tidskriften Icarus 1969, - just det år som företrädare för regeringen hade deklarerat att UFO inte finns.

Han skrev att tio små delar cirklade som små månar kring jorden efter att ha brutits loss från en större enhet. Han kunde spåra datum för sönderdelningen till ... - 18 december 1955.

- Bagby kunde inte ge någon förklaring till explosionen, sade Corliss. Han var endast intresserad av att bevisa att föremålen fanns därute, men att han hade avfärdat dessa som varande naturfenomen. Det föreföll vara det säkraste sättet på den tiden.

- Enligt många amerikanska forskare, har andra UFO:n på ett framgångsrikt sätt klarat av jordens atmosfär, endast för att krascha mot jordens yta. Men att bevisa deras påståenden är praktiskt taget omöjligt, säger de, - på grund av att regeringar har hållit alla incidenter hemliga.

Översättning:
Jörgen Granlie

Glöm inte Grötfesten den 11/12 kl:19.00